

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Бургас, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IШ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА**

при участието на секретаря **Ж.З.М.**

като разгледа докладваното от **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА**

Административно наказателно дело № 20212120203405 по описа за 2021 година

Производството е образувано по повод жалба от П. АНГ. П. ЕГН ***** против наказателно постановление № 20-0769-005695/22.04.2021г. на Началник Група към ОДМВР Бургас, сектор „Пътна полиция”, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

С жалбата се иска отмяна на НП като се сочи, че АУАН бил съставен в присъствието на един свидетел и без да посочва качеството, в което е присъствал, не било посочено точно мястото на нарушението. По фактите сочи, че бил санкциониран за това, че е водач на автомобил, който не бил регистриран в двумесечен срок от приобретателя. Соочи, че автомобилът бил собственост на брат му и не бил уведомяван, че е deregистриран. Автомобилът бил с поставени регистрационни номера намира, че неправилно е санкциониран на основание чл. 140, ал. 1 ЗДвП, тъй като нормата касаела изобщо за липса на регистрация, а в случая МПС имало регистрационни табели и следвало да се накаже на основание чл. 185 ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, за него адв. А., който поддържа жалбата и моли за отмяна на НП. Соочи, че липсва виновно поведение, не съзнавал, че управлява МПС, което не било регистрирано по надлежния ред.

За Административнонаказващия орган, редовно призован, не се явява представител. Депозирано е писмено становище, с което жалбата се намира за неоснователна, а в случай, че жалбата се намери за основателна се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира, че жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

На 01.11.2020г. св. Х.К. извършил проверка на лек автомобил с рег. № ***, който бил управляван от П. АНГ. П. в гр. Бургас по на ул. Одрин (Стефан Димитров) до завод „ЕЛКАБЕЛ“ в посока ул. Проф. Яким Якимов като съставил АУАН на посоченото лице за това, че управлява МПС собственост на М.М.А., което не било регистрирано по надлежния ред и след извършена справка се установило, че МПС е с прекратена регистрация на 06.09.2020г. по чл. 143, ал. 15 ЗДвП. В АУАН било посочено, че е нарушил чл. 140 ЗДвП и му е връчен лично. В АУАН не са вписани възражения.

Видно от представената справка на предстоящ собственик на МПС е С.А. П., а собственик е М.М.А..

С постановление от 13.04.2021г. прокурор при БРП е отказал да се образува досъдебно производство и е прието, че деянието е административно нарушение.

АНО е възприел фактите, описани в АУАН като са събрани допълнителни доказателства относно собствеността на автомобила и след като са били анализирани дадените сведения, е приел, че собственик на автомобила е „брат му С.А. П.“ и на 22.04.2021г. е издадено обжалваното наказателно постановление, с което е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Съгласно справка л. 13 от делото на 06.07.2020г. е вписана служебна промяна в регистрацията на МПС – регистриран е договор за продажба. На 06.09.2020г. е вписано прекратяване на регистрацията по чл. 143, ал. 15 ЗДвП. На 02.11.2020г., след спиране на автомобила за проверка на 01.11.2020г., е вписана промяна на регистрацията – промяна на номер, възстановяване след прекратена регистрация, промяна на собственост. На 10.11.2020г. е вписана промяна на регистрацията, пускане в движение.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

НП е издадено от компетентен орган съгласно Заповед 8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи, в предвидената от закона форма.

Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Не се споделя възражението, че АУАН не отговаря на изискванията на закона. Същият е съставен в присъствието на свидетел като е подчертано, че е присъствал като очевидец и при съставяне на АУАН. Съгласно чл. 40, ал. 1 АУАН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението. Ал. 3 обаче дава възможност при липса на свидетели, присъствували при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той да се състави в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. В случая свидетелят, който е присъствал на нарушението, е присъствал и при съставяне на АУАН. Законодателят е употребил понятието „свидетели“ в множествено число не защото изисква тези свидетели задължително да са повече от един, а защото по този начин указва на актосъставителя, че следва да събере данни от всички или по-голямата част от свидетелите, които са възприели извършването или установяването на нарушението. Задължението в АУАН да са посочени двама свидетели произтича от разпоредбата на чл.40, ал.3 от ЗАНН, която се прилага в хипотезата, когато липсват свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението или когато не е възможно да се състави акт в присъствието на такива свидетели. В конкретния случай АУАН е съставен в присъствието на жалбоподателя и освен подписа на актосъставителя, съдържа подписа на един свидетел, който е посочен в АУАН, като свидетел при установяване на нарушението и съставяне на акта. Според този съдебен състав, с посочването само на един свидетел при съставяне на АУАН не е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не е налице засягане правото на защита на санкционирувания субект, а нарушителят е бил запознат с неговото съдържание и е получил

препис от него.

Ясно и конкретно е посочено и мястото, където е установено нарушението като по същество не се спори, че именно жалбоподателят е управлявал МПС.

Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Съдът счита, че не е нарушено правото на защита на лицето и с това, че в АУАН като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 140 ЗДвП, а след това е дадена конкретизация в НП като е уточнено, че става въпрос за разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Действително се касае за нарушение при посочване на правната норма, която предвижда правилото за поведение, но това нарушение не е съществено и не е довело до ограничаване на правото на защита на привлеченото лице. Фактите описани в АУАН са възприети и от АНО, П.П. се е защитава срещу тях и самият жалбоподател по същество сочи, че действително е управлявал МПС, но същото е било собственост на брат му и не е бил уведомен, че не е регистрирано.

Този състав счита, че не е нарушено правото на защита на лицето и с това, че в АУАН е вписано като собственик лицето М.А., а в НП е вписан приобретателят С. П. като АНО е съобразил всички обстоятелства при издаване на НП и е приел изложеното от жалбоподателя, че собственик на МПС е брат му, което се твърди и в подадената до съда жалба.

В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП „По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.“ Разпоредбата на закона ясно подчертава, че по пътищата за обществено ползване се допускат само МПС, които са регистрирани и кумулативно е предвидено, че трябва да имат табели на поставените за това места. Само при изпълнението на тези две изисквания – регистрирани и с регистрационен номер се допуска МПС да се движат по пътищата отворени за обществено ползване.

В чл. 143, ал. 15 от ЗДвП е предвидено, че се прекратява служебно регистрацията на регистрирано МПС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Видно от цитираната разпоредба, законовата последица от неизпълнението на задължението да се регистрира закупеният автомобил в предвидения от законодателя срок, е служебно прекратяване на регистрацията на автомобила, на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

Санкцията е предвидена в нормата на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Т.е. субект на административнонаказателната отговорност по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е водачът, а не собственикът на МПС, който е длъжен да познава ЗДвП и да е наясно със законовата последица от неизпълнението на задължението да се управлява МПС, което е регистрирано по предвидения за това ред.

Нормата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП не изисква конкретна форма на вина, за да се счете

нарушението за съставомерно, т. е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в разпоредбата на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП не се изключва наказуемостта при тази форма на вината. В качеството си на водач на МПС, жалбоподателят е бил длъжен да познава закона и да съобрази, че МПС е било със служебно прекратена регистрация, тъй като не е било регистрирано в двумесечен срок от придобиването му (в този смисъл Решение № 1129 от 28.08.2020 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1171/2020 г. Решение № 211 от 11.02.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 19/2021 г.; Решение № 464 от 25.03.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 495/2021 г. и др.). Съгласно чл. 143, ал. 15 ЗДвП, прекратяването на регистрацията се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система, като не е предвидено задължението да се уведомява новия собственик на автомобила, да се отнеме свидетелството за регистрация и да се свалят регистрационните табели. Такива задължения не са предвидени и в Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр.105 от 2002г., изм., бр.67 от 2012г., бр.20 от 2018г.), за разлика от другите случаи на служебно прекратяване на регистрацията.

Съгласно чл. 14 от НК, приложим на основание чл. 11 от ЗАНН незнанието на фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на нарушението, изключва умисъла относно това нарушение, а непредпазливостта - когато самото незнание не се дължи на непредпазливост. Отсъствието на регистрация на управляваното от жалбоподателя МПС е елемент от състава на нарушението по чл. 175, ал. 3, във вр. с чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и незнанието му изключва умисъла за това нарушение, а непредпазливостта - само ако незнанието не се дължи на непредпазливост. В настоящия случай с оглед безспорните по делото обстоятелства, че лекия автомобил е бил предоставен на водача от неговия брат е следвало водачът да положи усилия, за да се убеди, че същото е регистрирано по надлежния ред. Имал е обективна възможност да стори това, тъй като управлението на автомобила му е било предоставено от лице, с което се намира в изключително близки отношения – брат и затова незнанието не е извинително и не изключва субективния елемент на нарушението по чл. 175, ал. 3, във вр. с чл. 140, ал. 1 от ЗДвП (в такъв смисъл е Решение от 07.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 730 / 2020 г. на Административен съд – Перник; Решение № 114 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 119 / 2020 г. на Административен съд – Ловеч).

Като е управлявал МПС, което не е било регистрирано, жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, с оглед на което правилно е ангажирана неговата административнонаказателната отговорност на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 175, ал. 3, предл. 1 ЗДвП наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. В случая наложеното наказание е в минималния предвиден от закона размер и е правилно съобразено с обстоятелствата по случая и личността на извършителя.

Само за пълнота следва да се посочи, че деянието не е маловажен случай, тъй като се засягат важна група обществени отношения свързани с безопасността по транспорта и нарушението не се отличава от типичните нарушения от този вид.

По изложените съображения НП като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

На основание чл. 63д ЗАНН съдът дължи произнасяне по разноските.

В случая право на разноски има АНО, но тъй като не претендира такива, не му се

присъждат.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 20-0769-005695/22.04.2021г. на Началник Група към ОДМВР Бургас, сектор „Пътна полиция” Бургас, с което на П. АНГ. П. ЕГН ***** за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____